

کتاب رایگان · FREE EBOOK

فرمت آزمون اسپیکینگ آیلتس

The IELTS Speaking Test Format

Farhad Mirsaedi · farhadmirsaedi.com

تو می‌شینی که به جوابِ دقیق و درست بدی — همون کاری که به عمر مدرسه ازت خواست — و examiner نشسته که فقط شکلِ حرف‌زدنت رو نمره بده. این به ضعفِ زبانی نیست، به posture که از مدرسه آوردی. بیا کلِ آزمون رو به گفت‌وگو ببینیم، نه به امتحان.

در این کتاب

- ← 01 examiner به حقیقتِ حرفت کاری نداره
- ← 02 به گفت‌وگو، تو سه حرکت
- ← 03 چهار تا جعبه، هیچ‌کدوم «محتوا» نیست
- ← 04 چهره‌ی خنثی یعنی «حرفه‌ای»، نه اینکه «اوه اوه! خراب کردی»
- ← 05 همه‌چیز از به چرخش شروع می‌شه
- ← 06 اسپیکینگ، تنهاترین مهارته

examiner به حقیقتِ حرفتِ کاری نداره

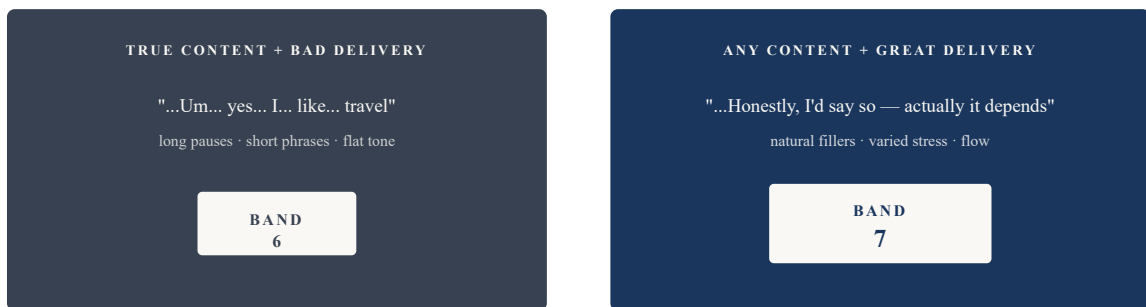
یه عمر بهت گفتن جوابِ درست بده. اینجا، جوابِ درست هیچ نمره‌ای نداره — اگه بد تحویلش بدی.

بذار رک باشم، چون این یکی برای خیلی‌ها تکون‌دهنده‌ست: examiner اصلاً چک نمی‌کنه چیزی که می‌گی راسته یا نه. تو می‌شینی، خودت رو جمع می‌کنی که یه جوابِ دقیق و درست و چک‌شده بدی — همون کاری که یه عمر تو مدرسه ازت خواستن — و examiner نشسته که فقط به شکل حرف زدنت نمره بده یه جوابِ من در آوردی که خوب ارائه بشه، Band ۷ می‌گیره. یه جوابِ کاملاً درست که با مکث و لرز گفته بشه، Band 6.

این عجیب به نظر میاد، ولی منطق داره. هر چهار تا معیارِ نمره‌دهی — fluency, lexical, grammar, pronunciation — دارن delivery رو می‌سنجن. هیچ‌کدومشون «درستی محتوا» نیست. واسه همین می‌گم نمره، به مدل صحبت کردنه، نه اینکه ایده‌ای که تو ذهنت داری چقدر خوبه یا چقدر واقعی.

این یه ضعفِ زبانی نیست که گیرت انداخته — یه posture له که از مدرسه آوردی. همون عادتِ «هر سوال یه امتحانه که باید درست جوابش بدی». خبرِ خوب؟ posture، قابلِ عوض‌شدنه. همین امروز هم.

FIGURE 01 — THE BAND IS IN THE MOUTH

.The band is in the mouth. Not the brain

دو تا candidate، دو محتوای متفاوت. اونی که محتواش راسته ولی با مکث می‌گه Band 6؛ اونی که خوب تحویل می‌ده Band 7. نمره به delivery می‌ره، نه به حقیقت.

یه گفت‌وگو، تو سه حرکت

۱۴ دقیقه. سه پارت. ولی سه تا امتحان جدا نیست — یه گفت‌وگوئه که سه بار register عوض می‌کنه.

بذار کل آزمون رو یه جا برات بچینم، چون وقتی نقشه رو ببینی، ترست می‌ریزه Part 1 یه interview ه، چهار-پنج دقیقه، سوال‌های کوتاه شخصی — کجا زندگی می‌کنی، کار می‌کنی یا درس می‌خونی. Part 2 یه monologue ه، یه دقیقه prep و دو دقیقه حرف تنها روی یه Part 3 cue card. یه discussion ه، چهار-پنج دقیقه، سوال‌های انتزاعی و اجتماعی. روی هم حدود ۱۴ دقیقه، با یه examiner، تو یه اتاق.

قسمت مهم اینه که هر پارت یه tempo ی دیگه می‌خواد. Part 1 گرم‌کردنه — کوتاه و طبیعی جواب بده، یه خط اضافه کن، تحویلش بده. Part 2 استقامته — دو دقیقه رو بی‌وقفه، اما طبیعی صحبت کن Part 3 عمقه — موضع بگیر، با دلیل و مثال بکشش جلو. همون انگلیسی، ولی انرژی رو با لحظه تنظیم کن. اینجا یه نکته‌ی کوچیک: register هر پارت رو از روی *نوع سوال* بفهم، نه از روی ساعت.

PART 1 — INTERVIEW

"Do you work or study?" — short, biographical, two or three sentences. **Answer, add one line, hand it back.**

PART 3 — DISCUSSION

"How has travel changed over the last twenty years?" — abstract, societal. **Take a position, then justify it.**

FIGURE 02 — 14 MINUTES, 3 REGISTERS

MINUTES · 3 REGISTERS · ONE CONVERSATION 14

PART 3

INTERVIEW	MONOLOGUE	DISCUSSION
min · short answers 5–4	min talk + 1 min prep 2	min · extended 5–4

min 14~

WIDTH = TIME

.minutes. 3 registers. One conversation 14

NOT THREE SEPARATE EXAMS

عرضِ هر نوار = زمانش. Part 1 و Part 3 پهن‌اند (چهار-پنج دقیقه)، Part 2 باریک ولی فشرده (یه prep و دو دقیقه حرف). به گفت‌وگو، سه register.

یه سوالی که خیلی موقع‌ها بچه‌ها ازم می‌پرسن اینه که «کدوم پارت مهم‌تره؟». جوابش اینه که هیچ‌کدوم — همون examiner، همون یه نمره، فقط سه بار لحنش عوض می‌شه. ببین چطور register از یه بخش به بخش دیگه تغییر می‌کنه

FIGURE 03 — ONE QUESTION PER PART

PART 1 · INTERVIEW

"?Where are you from"

"?Do you work or study"

"?Do you enjoy cooking"

PART 2 · MONOLOGUE

Describe a memorable

".trip

where · when —

why memorable · feeling —

PART 3 · DISCUSSION

How has travel"

"?changed in 20 years

"?Will tourism survive"

".Compare past vs now"

BIOGRAPHICAL · SHORT

sentences each 3–2

PERSONAL STORY · BUILT

full minutes, no stop 2

ABSTRACT · SOCIETAL

Argue, compare, predict

یه نمونه سوال از هر پارت. Part 1 شخصی و کوتاه، Part 2 یه داستان که می سازی، Part 3 انتزاعی و اجتماعی. سه گفت و گوی متفاوت، پنهان تو به آزمون.

چهار تا جعبه، هیچ‌کدوم «محتوا» نیست

examiner چهار چیز رو نمره می‌ده. هیچ‌کدومش این نیست که چی گفتی.

حالا بریم سراغ نمره‌دهی، چون این همون جاییه که خیلی‌ها اشتباه سرمایه‌گذاری می‌کنن. چهار تا معیار هست و هر چهارتا وزن برابر دارن: fluency and coherence (روانی و انسجام)، lexical resource (دایره‌ی لغت)، grammatical range (تنوع ساختار)، و pronunciation (تلفظ). examiner این چهارتا رو میانگین می‌گیره. هیچ‌کدومشون «درستی حرفت» نیست.

اینجا به تله هست که از مدرسه همراهِ خودمون آوردیم: فکر می‌کنیم باید به جعبه رو عالی کنیم تا بدرخشیم. غلطه. اگه سه تا جعبه رو فدای یکی کنی، میانگین نمره تافت می‌کنه.

این چهار جعبه رو به چهار حرکت ساده ترجمه کن: fluency یعنی بدون مکث غیرطبیعی؛ lexical یعنی تکرار نکن و لغت خود سوال رو paraphrase کن؛ grammar یعنی چند جور ساختار قاطی کن — simple, compound, — conditional, relative, passive؛ pronunciation یعنی stress و intonation، که هر دو از تلفظ بی‌نقص تک‌تک حروف مهم‌ترن.

LEXICAL — DON'T REPEAT

Question: "Do you like your job?" → **Honestly, I find it pretty rewarding** — paraphrase the word "like", don't echo it.

+BAND 7 ✓

"It's a lively place, actually — there's a buzzing food scene, and the people are surprisingly warm once you get to know them."

همون ایده، ولی lexical (lively, buzzing, warm) به relative clause، و filler طبیعی «actually». سه جعبه با هم بالا میان. همون انگلیسی نیست — شکل متفاوت.

BAND 6 ✗

"My city is good. It has good places. The food is good and the people are good too."

یه لغت «good» چهار بار. روان نیست، تنوع لغت صفر، و هیچ ساختاری جز simple نداره. سه تا جعبه با هم نمره‌ت رو می‌برن پایین — و این ربطی به محتوا نداره.

FIGURE 04 — FOUR CRITERIA, EQUAL WEIGHT

چهار معیار، وزن برابر. هیچ‌کدام «محتوا» نیست — همه delivery رو می‌سنجن. examiner میانگین می‌گیره، پس تعادل از درخششِ یه جعبه‌ای می‌بره.

چهره‌ی خنثی یعنی «حرفه‌ای»، نه اینکه «اوه اوه! خراب کردی»

examiner لبخند نمی‌زنه. تو فکر می‌کنی داری نمره از دست می‌دی. و راست می‌گی — داری از دستش می‌دی، چون چسبیدی به صورتش به جای حرف‌زدن.

یه دختر جوان رو یادمه، سطح زبانش خوب بود، ولی تو جلسه‌ی mock مدام مکث می‌کرد و examiner رو نگاه می‌کرد که ببینه راضیه یا نه. صورتِ examiner خنثی بود — مثل همیشه — و اون این خنثی‌بودن رو خونده بود حتما دارم بد صحبت می‌کنم که اگزمینر این جوری داره نگاه می‌کنه. از همون لحظه شل کرد مشکلش زبان نبود؛ داشت چهره‌ی یه آدم حرفه‌ای رو به‌عنوان قضاوت می‌خوند.

بذار رمزِ این چهره رو برات باز کنم، چون وقتی بدونیش دیگه نمی‌ترسونتت. examiner وقتی follow-up می‌پرسه، یعنی جوابت کوتاه بوده و می‌خواد بیشتر حرف بزنی — این یه دعوته، نه یه گیربه مدل صحبت کردن. وقتی حرفت رو قطع می‌کنه، یعنی وقت تمومه، نه اینکه بد گفتی. لبخند کمه چون داره نمره می‌ده، نه اینکه بخواد دوست پیدا کنه وسط جلسه اسپیکینگ آیلتس. و صورتِ خنثی، صورتِ یه داورِ منصفه — نه الزاما یه نمره ی بد

یه عادتِ کوچیک: قبل از اینکه بری تو اتاق، با خودت یه قرار بذار — تو کلِ ۱۴ دقیقه یه بار هم صورتِ examiner رو برای تأیید نگاه نکن. با اون دوربینِ تو ذهنت حرف بزنی. سه ثانیه طول می‌کشه تصمیمش، ولی همون یه قرار نمی‌ذاره وسطِ جواب شل بشی.

FIGURE 05 — DECODING THE EXAMINER

چهار سیگنال examiner. follow-up یعنی بیشتر حرف بزن، قطع کردن یعنی وقت تمومه، لبخند کم یعنی داره نمره می ده، و چهره ی خنثی یعنی داورِ منصف — نه حکم.

همه چیز از یه چرخش شروع می شه

یه گفت وگو با یه غریبه. نه یه ارائه. کلِ استراتژی از همین یه چرخش بیرون میاد.

اگه قراره فقط یه چیز از این درس با خودت ببری، این باشه: Part اول تا آخر رو مثلِ یه گفت وگو با یه غریبه ببین، نه presentation که باید توش بدرخشی مثلِ همون موقع که با یه نفر تو صفِ نون یا تو تاکسی سرِ صحبت رو باز می کنی. اون آدم منتظرِ یه سخنرانی نیست؛ منتظره تو حرف بزنی و گفت وگو جلو بره.

candidate یی که Band بالا می گیره، سه تا چرخش رو زنده انجام می ده. جوابِ امتحان مدرسه ای می شه گفت وگویی کافه. عبارتِ از حفظ شده می شه. filler طبیعی. نگاه کردن به ساعت می شه نگاه کردن به examiner. همون انگلیسی، فقط posture فرق می کنه.

و این چرخش، تو لحظه های واقعی هم خودش رو به خوبی نشون می ده — هر جواب یه تصمیم زنده ست. سوال رو شنیدی؟ جواب بده. جوابش رو نمی دونی؟ یا rephrase کن یا با وقار بگو نمی دونم و حرف زدن رو ادامه بده. ازت خواستن مقایسه کنی؟ اول تکلیف رو با خودت مشخص کن و یه موضع بگیر، بعد با مثال به حرف زدن ادامه بده هر حرکت، برات زمانِ fluency می خره. اینجا یه نکته: این که بگی (نمی دونم) فقط اون جایی باعث میشه نمره از دست بدی که بعد از اینکه گفتی نمی دونم، سکوت کنی در حالی که اگه بگی نمی دونم و بعدش در مورد ندونستن حرف بزنی، هیچ مشکلی پیش نمیاد

DON'T KNOW THE ANSWER?

That's a tricky one — I've honestly never thought about it, but I suppose... — graceful, then keep talking. Silence loses the band; not knowing doesn't.

FIGURE 06 — THREE SHIFTS, SAME ENGLISH

answer X	→ conversation ✓
cases X	→ Natural fillers ✓
clock X	Watching → the examiner ✓

سه چرخش. سمت چپ posture مدرسه، سمت راست posture گفت‌وگو. همون انگلیسی، فقط جای نگاهت و جنس کلمه‌ها عوض می‌شه.

اسپیکینگ، تنهاترین مهارته

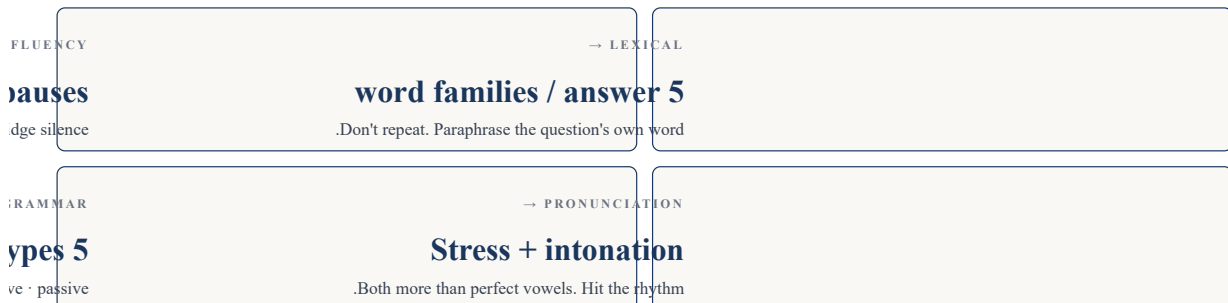
وقتی تمرین می‌کنی، هیچ‌کس تو اتاق نیست. اینجا سختی واقعیشه — نه گرامرش.

اجازه بده باهات صادق باشم، چون نمی‌خوام بهت رویافروشی کنم: اسپیکینگ تنهاترین مهارته. ریدینگ و رایتینگ رو می‌شه تنها تمرین کرد و خودت بفهمی کجا ایستادی. ولی صدای خودت رو تنها که می‌شنوی، اولش یه جوریه خبر خوب اینه که همین تنهایی، خودش قابل تمرینه — و عادت همیشه قابل ساخته.

یه loop ساده: هر روز ۱۴ دقیقه با گوشیت حرف بزن. موضوع تصادفی بردار. بلند بگو. ضبط کن، بهش گوش کن، یه چیز برای فردا علامت بزن. سه بار اول ممکنه یه ذره سختت باشه — باید بهت بگم که ایم کاملاً طبیعییه ولی همین که به صدای خودت عادت کنی، نصف ترس جلسه می‌ریزه. و اگه می‌تونی، یه partner پیدا کن — حتی یه غریبه‌ی آنلاین. حرف‌زدن با یه آدم واقعی، از حرف‌زدن با دیوار قطعاً بهتره، حتی اگه سطحش جوری نباشه که بتونه غلط‌ها رو بهت بگه

این چهار جعبه رو هر روز ایزوله تمرین کن، بعد با هم. ببین چطور هر معیار به یه حرکتِ مشخص تبدیل می‌شه:

FIGURE 07 — FOUR CRITERIA → FOUR MOVES

همون چهار معیار، این بار به شکلِ چهار حرکتِ قابلِ تمرین. هر کدوم رو جدا تمرین کن، بعد تو یه جواب با هم بیارشون.

یادت باشه نمره تو دهنته، نه تو مغزت. اون posture ـ امتحان‌مدرسه‌ای که هر سوال رو یه برد-باخت می‌بینی، تنها چیزیه که جلوته — و همون قابلِ تغییره. درسِ بعدی Band Descriptors ه: دقیقاً چطور examiner این چهار جعبه رو به یه نمره تبدیل می‌کنه. ولی همین امروز، اون گوشی رو بردار و دو دقیقه با خودت حرف بزن. همون یه قدم، نیم‌بند می‌ارزه.

خودت رو امتحان کن

پنج تا سوال، تا ببینی واقعاً posture عوض شده یا فقط درس رو خوندی. آروم بزن — قانونِ هر کدوم رو با خودت بگو.

Q1

You have one minute to prepare a Part 2 cue card. What is the best use of that minute?

Memorize a fluent, polished speech to recite

✓Write four keywords and plan a quick story arc

Translate the cue card into Persian, then build the answer

Write four keywords and plan a quick story arc.

چهار تا keyword بنویس و یه قوسِ داستانی plan کن. حفظ کردن مرده به گوش می‌رسه و examiner فوری می‌فهمه؛ ترجمه به فارسی همون یه دقیقه‌ی prep رو هدر می‌ده و انگلیسیِ چوبی تحویل می‌ده. چهار keyword به‌علاوه‌ی یه arc، تو رو spontaneous و sustained نگه می‌داره.

Q2

You speak brilliantly for 40 seconds on Part 2, then stop. What is the most likely cap on your band?

Band 8 — dense content beats length

Band 7 — content quality is what counts

✓Band 6 — you did not fill the two minutes

Band 6 — you did not fill the two minutes.

Band 6 — چون دو دقیقه رو پُر نکردی. fluency و coherence به حرفِ ممتد نمره می‌دن. زود ایستادن، monologue رو ناتمام می‌ذاره، هر چقدر هم محتوا خوب بوده باشه — چون محتوا اصلاً اون چیزی نیست که نمره می‌گیره.

Q 3

از حفظ، چهار تا معیارِ نمره‌دهیِ اسپیکینگِ رو بگو و اون چیزی که هر چهارتا توش مشترک‌اند.

Fluency and coherence, lexical resource, grammatical range and accuracy, and pronunciation — weighted equally. What they share: none scores the content or truth of what you say; all four measure delivery.

pronunciation و fluency and coherence, lexical resource, grammatical range and accuracy — با وزن برابر. اون چیزِ مشترک: هیچ‌کدومشون محتوا یا حقیقتِ حرفت رو نمره نمی‌ده؛ هر چهارتا delivery رو می‌سنجن.

Q 4

اولین سوالِ Part 1 اینه: «Do you work or study؟». بلند، شکلِ جوابِ Band 7+ رو برایِ این سوالِ گرم‌کردنِ بگو — نه به مقاله‌ی Part 3.

A clean direct answer plus one extension line, then hand it back — e.g. 'I'm studying computer engineering, and I actually picked it because I've always liked taking things apart to see how they work.' Short, natural, one added detail.

یه جوابِ مستقیم و تمیز، به‌علاوه‌ی یه خطِ extension، بعد تحویلش بده — مثلاً «I'm studying computer engineering, and I actually picked it because I've always liked taking things apart to see how they work». کوتاه، طبیعی، یه جزئیاتِ اضافه؛ جلوی اون عادتِ مدرسه‌ای رو می‌گیری که یه جوابِ یک‌دقیقه‌ایِ استدلالی بده.

Q 5

سه تا کلمه‌ی Band-7 - این درس رو به یاد بیار و برای هر کدوم یه جمله بگو که چی از حرف‌زدنت می‌خواد.

Spontaneous — speak unscripted, not from memory; Specific — use concrete detail, not vague generalities; Sustained — keep the turn going and fill the time rather than stopping early.

Spontaneous — بدونِ متن و از حفظِ حرف بزن؛ Specific — جزئیات و مثالِ مشخص بیار، نه کلی‌گویی؛ Sustained — جواب رو ادامه بده و وقت رو پُر کن، به‌جای اینکه زود وایستی.

مرور سریع

اسپیکینگ آیلتس به گفت‌وگوی ۱۴ دقیقه‌ای تو سه حرکت، که فقط روی شکلِ تحویل نمره می‌گیره — نه روی اینکه حرفت راسته یا نه.

گفت‌وگو، نه ارائه

نمره تو دهنده، نه تو مغزت. محتوای غلط با delivery خوب هم به Band 7 می‌رسه.

P1 · P2 · P3

۴-۵ P1: دقیقه interview. P2: دو دقیقه monologue + ۴-۵ P3: دقیقه prep. discussion.

~۱۴ دقیقه

یه examiner. یه گفت‌وگو تو سه حرکت.

چهار معیار

examiner. Fluency · Lexical · Grammar · Pronunciation. میانگین می‌گیره؛ تعادل از درخشش می‌بره.

چهره‌ی خنثی

follow-up یعنی بیشتر حرف بزن. قطع کردن یعنی وقت، نه شکست.

۵ تله

حفظ کردن · امتحان دیدنش · ترسِ cue card · جوابِ کوتاه P3 · ساعت نگاه کردن — هر کدوم یه posture ه، نه
ضعفِ انگلیسی.

همین امروز اون گوشی رو بردار و دو دقیقه با خودت حرف بزن — همون یه قدم، نیم‌بند می‌ارزه.
تمرینِ تعاملی همین درس هم آماده‌ست — خودش رو با اشتباهات تنظیم می‌کنه. همین الان بزنش.
اگه خواستی یه نفر مستقیم نگاهی به کارت بندازه، یه جلسه‌ی مشاوره بردار.

درس ویدئویی این درس

همین درس، با ویدئو و یه تمرینِ تعاملی آخر.

خانه · درباره · آموزش‌ها · تمرین‌ها · کارنامه‌ها · مشاوره

برای جلسه‌ی مشاوره، [اینجا کلیک کن](#).